

UITSpraak

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 12 juni 2017 uitspraak gedaan op het beroep van

....., verder: appellant,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van 29 maart 2017 van de examencommissie iBMG, hierna: verweerder.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellant heeft op 7 april 2017 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder van 29 maart 2017, waarbij verweerder afwijzend heeft beslist ten aanzien van het verzoek van appellant voor een extra inlevermoment van zijn thesis plan.

Op 21 april 2017 heeft het college het beroepschrift in afschrift toegezonden aan verweerder, met het verzoek om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking mogelijk is en het resultaat van deze poging uiterlijk 12 mei 2017 schriftelijk mee te delen aan het college. Er heeft op 4 mei 2017 een schikkingsgesprek plaatsgevonden. Verweerder heeft geen aanknopingspunten geconstateerd om een minnelijke schikking te treffen. Op 11 mei 2017 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 12 juni 2017. Appellant is ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen dooren, respectievelijk voorzitter en secretaris van de examencommissie iBMG.

II. Motivering

1. Appellant heeft verweerder verzocht om een extra inlevermoment van zijn thesis plan dat onderdeel vormt van de master Zorgmanagement. Appellant voert aan dat zijn oma op 10 januari 2007 is overleden en dat hij op 28 februari 2017 een verzoek bij verweerder heeft ingediend. Appellant geeft aan dat hij midden in het rouwproces zat en niet goed functioneerde waardoor hij het verzoek niet eerder heeft kunnen indienen. Ook heeft appellant niet deelgenomen aan meerdere thesis bijeenkomsten.

Dat een rouwkaart wordt verlangd van appellant vindt appellant onredelijk; appellant voert aan dat het versturen van rouwkaarten niet gebruikelijk is in Irak. Appellant voert aan dat hij geen voldoende mogelijkheid heeft gehad om alternatieve bewijs over te leggen; hij heeft aan verweerder gevraagd hoe hij zijn persoonlijke omstandigheid op alternatieve wijze kon bewijzen. Deze mogelijkheid zou hem niet zijn geboden. Desgevraagd licht appellant ter zitting toe dat hij geen akte van overlijden kan overleggen.

Appellant stelt onevenredig te worden getroffen door het bestreden besluit, nu appellant een half jaar studievertraging zal lopen.

2. Verweerder stelt zich - kort samengevat - op het standpunt dat het verzoek van appellant niet tijdig is ingediend en dat appellant zijn persoonlijke omstandigheid niet heeft kunnen bewijzen. Appellant heeft het verzoek 1,5 maand na het overlijden van zijn oma ingediend. Daarnaast neemt verweerder in overweging dat appellant bij het regulier inlevermoment op 8 februari 2017 een blanco pagina heeft ingeleverd en pas nadat zijn onderzoeksvoorstel drie weken later voor een tweede maal met een onvoldoende is

beoordeeld, een verzoek tot een extra inlevermoment indient bij verweerder. Verweerder is van mening dat een verzoek dat wordt ingediend nadat twee inlevermomenten zijn verstrekt te laat is. Ter zitting voert verweerder aan dat appellant ook geen contact heeft opgenomen met de studieadviseur.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Het college ziet zich voor de vraag geplaatst of verweerder het verzoek van appellant in redelijkheid heeft kunnen afwijzen. Die vraag beantwoordt het college bevestigend.

Het college heeft er begrip voor, dat klager door het overlijden van zijn oma een rouwproces heeft moeten ondergaan. Maar niet valt in te zien waarom klager van die persoonlijke omstandigheden gedurende zes weken geen melding heeft gemaakt bij de studieadviseur en zijn verzoek pas heeft ingediend nadat twee inlevermomenten waren verstrekt. Het college is van oordeel dat verweerder voldoende heeft beargumenteerd en inzichtelijk heeft gemaakt waarom aan appellant geen extra inlevermoment wordt geboden.

Dat het verzoek van appellant onzorgvuldig zou zijn behandeld is het college niet gebleken. Ook anderszins zijn het college geen feiten of omstandigheden gebleken die ertoe zouden moeten leiden dat het bestreden besluit om die reden niet in stand zou kunnen blijven.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.